

Kázání Bystřička, Růžďka 12. 3. 2023 **Právě pro tuto chvíli** (vstup 110)

Introit: **Hospodin je milostivý, plný slitování, shovívavý a nesmírně milosrdný. Hospodin je ke všem dobrotivý, nade vším, co učinil, se slitovává. Kéž ti vzdají chválu, Hospodine, veškeré tvé skutky, kéž ti tvoji věrní dobrořečí, at' hovoří o tvém slavném kralování, at' promluví o tvé bohatýrské síle, aby lidem uváděli ve známost tvé bohatýrské činy a slávu a důstojnost království tvého. Tvoje království je království všech věků, tvoje vláda přečká všechna pokolení. (Žalm 145, 8-13)**

Píseň 763

Modlitba

Čtení: Ester 4, 1-11

Píseň 275

Text kázání: Ester 4, 12-17

Milí přátelé, bratři a sestry,

v tomto týdnu slavili Židé svátek **purim**. Ten je úzce spjat s příběhem zaznamenaným v biblické knize Ester. Je to připomínka vysvobození Židů z genocidy, kterou v Perské říši chystal králův vezír (kancléř) **Haman**.

Na tomto úchvatném příběhu je mnoho poučných věcí. Jedna z nich se týká právě Hamana. **Kdo jinému jámu chystá, sám do ní padne**. Zloduch s velkou mocí a značným vlivem na krále plánuje vyvraždění židovského národa do konce měsíce. Než se tak ale stane, je usvědčen samotným králem, okamžitě oběšen a Židé jsou následně zachráněni. Koneckonců z historie známe více případů, že když někdo vztáhne ruku na Boží národ, nemůže obstát a se zlou se nakonec potáže, protože vlastně bojuje proti samotnému Bohu.

Velkou zajímavostí knihy Ester ale je, že autor v ní ani jednou Boha, Hospodina nezmiňuje. Jednak s velké úcty k Němu, ale zřejmě i záměrně. Z příběhu samotného lze sice vytušit Boží neviditelné jednání, avšak důležití jsou zde také hrdinové příběhu. A těmi jsou **královna Ester** a její starší bratranec **Mordokaj**. Ten Ester jako mladou dívku přijme za svou dceru, neboť její rodiče jí brzo zemřeli. Oba žijí v městě **Šúšanu**, kam byli odvečeni spolu se židovským národem do babylonského zajetí. Nepřemožitelnou Babylonskou říši ale přemůže říše Perská. Židům zdá se, mohou nastat lepší časy, neboť Peršané respektovali kulturu a náboženství jiných národů. V každém národě se ale občas najde někdo, kdo kvůli svému prospěchu chce druhým uškodit. Haman si získá svým jednáním důvěru **perského krále Achašveroše, a ten jeho trůn povýší nad všechny velmože**. Opájet se mocí ovšem bývá nebezpečné. Haman vyžaduje, aby se mu všichni, kromě krále samozřejmě, klaněli. Když projíždí městskou branou a všichni se mu klaní, tak **Mordokaj se mu nepokloní, neboť vyznává víru v jediného Boha, kterému se má klanět a nikomu jinému**. A je zle. Hamanova pýcha byla uražena, jeho nenávist roste, manipulativními argumenty si u krále vynutí zákon k vyhlazení národa, který je králi, jak říká Haman, spíše ke škodě a k ničemu. A král zabaven hrou metání losů, tzv. **púr** (odtud **purim**) se zákonem bezhlavě souhlasí. To už je samozřejmě v době, kdy **Ester je královou ženou**, žije v královském paláci a netuší, co se chystá v podhradí a celé říši. Král zase netuší, že jeho žena je židovka, tedy z národa, k jehož vyhlazení sám dal souhlas.

Z tohoto barvitého příběhu bych chtěl dnes, milí přátelé, vypíchnout několik důležitých věcí. Když se Mordokaj dozví, co se chystá, **roztrhne svůj šat, oblékne žíněné roucho a posype si hlavu popelem. Vyjde doprostřed města a převelice začne hořekovat**. Tímto jednáním strhne k té samé činnosti židy po celé krajině. **A všude, v každé krajině, kamkoli se dostal králův výrok, totiž jeho zákon, konali židé veliké smuteční obřady s postem, pláčem a naříkáním; mnohým se staly lůžkem žíněné roucho a popel**. V tomto vyprávění cítíme, že ty smuteční obřady, s postem a naříkáním, byly konány před Hospodinem, i když jeho jméno zde nezazní. Zde ten celonárodní půst měl ale obrovský význam, neboť Židům šlo o holý život. Půst a modlitby, které v zoufalství a bezradnosti byly vysílány k tomu Jedinému, který to může zvrátit, totiž k Hospodinu. Křesťanstvo celého světa se nyní také nachází v postní době, myslím ovšem, že je to úplně něco jiného. Když jde ale do tuhého, když se modlíme za někoho, komu jde o život, v nemoci, nebo když se modlíme třeba i za celý národ ve vojenském konfliktu, pak si potřebujeme uvědomit, že to je obrovská síla, která může otočit soukolím dějin, tak jako v tom dnešním příběhu. Modlitba a půst má obrovskou sílu. **Může být tedy má víra pasivní a nic se měnit nebude a budu jen stále naříkat. Anebo budu aktivní a Bůh se k tomu podle své vůle přizná a bude jednat!**

Mordokaj byl, bratři a sestry, aktivní, svůj půst a protest konal veřejně, neboť věděl, že je potřeba, aby si toho, co se děje, nevšiml jen Bůh, ale také lidé, které si Bůh může následně použít. A to se taky stalo. Královně Ester se skrze své služby doneslo, co se děje. **Královně se sevře velká úzkost**. Od svého služebníka Hatáka se nakonec dozví, co se na její národ chystá. A Haták jí vyřídí od Mordokaje vzkaz, **aby vešla ke králi a prosila ho o milost a přimluvila se u něho za svůj lid**. Ester ale vzkáže Mordokajovi, že to co žádá, je velice riskantní, neboť v Persii platí zvláštní zákony: **„Všichni královi služebníci i lid králových krajin vědí, že pro každého muže i ženu, kteří by bez pozvání vešli do**

vnitřního nádvoří ke králi, platí jediný zákon – usmrtit! Jen ten, k němuž král vztáhne zlaté žezlo, zůstane naživu. Já jsem už třicet dní nebyla zavolána, abych vešla ke králi.“ Mordokaj na to ale vzkáže Esterě větu, která je velmi silná, a která přiměje královnu k tomu, aby i s tímto rizikem vešla před krále: „**Nedomnívej se, že v domě králově vyvázneš životem, jediná ze všech židů. Budeš-li v tuto chvíli skutečně mlčet, úleva a osvobození přijde židům odjinud, ale ty a dům tvého otce zahynete. Kdo ví, zda jsi nedosáhla královské hodnosti právě pro chvíli, jako je tato.**“ Po tomto vzkazu je Ester zcela vydaná a žádá, aby se za ní všichni Židé modlili a postili. A prohlásí: **Potom půjdu ke králi, třebaže to není podle zákona. Mám-li zahynout, zahynu.**“ Všechno nakonec dobře dopadne, král ke královně vztáhne žezlo milosti, Mordokaj je dokonce povýšen za dřívější zásluhy místo Hamana do jeho funkce.

Co si z tohoto příběhu, milí přátelé, můžeme odnést do našich dnů? Je toho poměrně dost. Začnu tím perským zákonem. Je poměrně přísný. Každý, kdo se neoprávněně dostaví před krále, musí být usmrcen. **Omilostněn může být pouze ten, ke komu král vztáhne své zlaté žezlo.** Nápadně nám tento zákon a tyto perské poměry připomínají zákony Božího království. Nikdo z nás se nemůžeme dostavit před Boha, tak jak jsme. Už ve Starém zákoně, kdo se neoprávněně dotkl truhly úmluvy, anebo, kdo neočištěn a neoprávněně vešel do svatyně svatých, na místě se skácel a zemřel. Zabíla ho Boží svatost. Bůh je příliš svatý a my příliš hříšní. A Zákon desatera měl přinášet život. Neboť je řečeno, kdo podle něj jedná, bude žít. Ovšem ten, kdo nejedná, ten zemře. **Mzdou hříchu je smrt.** Nikdo z nás není schopen dodržet zákon. Z tohoto pohledu by se naše situace zdála beznadějná. Ovšem podobně jako v Perské říši máme možnost být omilostněni. Skrze Božího Syna a našeho krále Ježíše Krista. Král Achašveroš na Krista vlastně ukazuje. On ctil perské zákony, zároveň ale jeden zákon říkal, že na koho vztáhne zlaté žezlo, ten bude omilostněn. V případě královny Ester jej využil. Myslím si, že ale důležitou roli v jejím rozhodnutí porušit zákon a jít ke králi, hrála láska a víra, že ji král miluje. **Král si totiž Esteru zamiloval a ona již dříve, když s ním byla, získala jeho přízeň.** Na druhou stranu jí nezbývalo nic jiného, než z lásky ke svému národu případně obětovat svůj život.

Mnoho lidí, milí přátelé, si přeje vejít po smrti do nebe. Ovšem mnoho lidí tam nechce být s Kristem, anebo s Bohem. Jenže nebe bez Boha a bez Krista neexistuje. Ten, kdo chce být omilostněn k životu věčnému, musí ještě za svého života vejít před Krále Králů, Pána Ježíše Krista. Vydat se podobně jako královna Ester. **Mám-li zhynout, zhynu.** To už je předobraz křtu. Vydat svůj život pro Pána Ježíše. Zemřít světu bez Boha a žít pro svého krále. Ten, kdo k Němu přichází takto vydaný a s pokorou, ten pak zakusí ono pomyslné vztažené zlaté žezlo. Totiž omilostnění z porušení zákona a ze smrti. A vše v dobré se pak obrátí...

To další, co je pro nás nosné a důležité z tohoto příběhu se skrývá v Mordokajově větě řečené Esterě: **Budeš-li v tuto chvíli skutečně mlčet, úleva a osvobození přijde židům odjinud, ale ty a dům tvého otce zahynete.** To slovo nám chce říct, že Bůh má své plány záchrany s tímto světem. A neustále si povolává ty, kteří pro Krista nasazují své životy. V některých zemích doslova. Ale i v naší zemi Bůh chce povolávat každého křesťana. Máme být opravdoví, upřímní, poctiví, máme být solí ve společnosti. Aby se nekazila. Máme být těmi, kteří nesou evangelium slovy i skutky do společnosti. Máme být nositeli dobrých hodnot. Máme být světlem pro ty, kteří žijí v temnotě, v beznaději a strachu. Máme ukazovat a vyrovnávat cestu ke Kristu pro ty, kteří ještě nejsou zachráněni. Nakolik jsme ochotni my sami se ale nasadit? Nasadit svůj čas, své síly, svůj život? Bůh své záměry vykoná, bylo by ale škoda, kdyby zrovna místo tebe si musel použít kamení. Co když ale **nevyužijeme čas nám svěřený?** Co když za člověka, který ti leží na srdci, se nikdo jiný nepomodlí, nežli ty sám? Co když mu nikdo jiný nepomůže, protože jsi k tomu byl povolán právě ty? Co když mu nikdo jiný neřekne o záchraně v Ježíši Kristu, protože nejbližší jsi ty jako jediný? Apoštol Jakub píše ve svém listě: **Kdo ví, co je činit dobré, a nečiní, má hřích.** Bůh nás povede k zodpovědnosti, pokud jako křesťané nebude konat to, co máme.

Jako omilostnění křesťané máme totiž jednu velikou výsadu. V Pánu Ježíši Kristu je nám darována královská hodnost Božích synů a dcer. Svým způsobem jsme v podobné situaci jako královna Ester. Můžeme jít před našeho krále a přimlouvav se. Ester z úst Mordokaje slyší ještě jednu důležitou větu: „**Kdo ví, zda jsi nedosáhla královské hodnosti právě pro chvíli, jako je tato.**“ Pro chvíli, kdy šlo o život celému národu. V našem životě takových chvíl může být mnoho. Nemusí to být chvíle celonárodní, ale třeba nepatrné a přece důležité a zásadní. Kdo ví, zda si tebe Bůh nepovolal pro důležité chvíle. Aby ses modlil, nebo postil, ve chvíli, kdy je jednomu jedinému zle. Abys šel a konal to, k čemu tě Bůh povolává. Abys posloužil tam, kde je potřeba. Bůh tě k tomu uschopňuje, dává ti autoritu Božího velvyslance, abys s nasazením ale hlavně srdcem konal skutky světla a skutky Boží lásky. Budeš-li tak činit, Bůh se k tomu jistě přízná a zlé obrátí v dobré. Amen. Modlitba píseň 604

Slovo poslání: Matouš 5, 13-16

Požehnání: Bůh naděje necht' vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého. Amen píseň 704